

Til Hans Excellence Indenrigsministeren!

Paa de ikke pensionsberettigede Funktionærer af Postvæsenets Underklasse, nemlig Kjøbenhavns Postbudes, Postkondukteurers og Postpafmeesters Begne, tillade Undertegnede — som dertil ere valgte — i dybeste Underdanighed at henvende sig til Deres Excellence, for ret inderligen at bede Dem om at udvirke, at der ved en Lov allerunderdanigst maatte blive tilstaaet os og vore eventuelle Enter en aarlig Understøttelse — beregnet efter hver Entelts Tjenestetid — naar vi, som Følge af Alder eller Svaghed, ere blevne usiftede til at udføre den os hidtil betroede Tjeneste.

Den Trøst, en saadan Lov giver, vil bortjage den Belymring, som nu er til Stede. Thi naar Alder eller Svaghed gjør det umuligt for os længer at passe vor Tjeneste, vi da kunne vide os fritagne for at ty til Kommunen eller gode Medmenneffers Hjælp for at kunne henleve vore sidste Aar, — en ligesaa sørgelig som krænkende Tilværelse, efter at have i Statens Tjeneste ført et arbeidsomt Liv og en iøvrigt dabeltri Wandel — Et saadant Understøttelses-Forhold har Staten ogsaa indført for de fleste af sine Funktionærer, og dette — i rigtig Forstaaelse af dets heldige Indflydelse paa enhver Mandes Gjerning — virker velgjørende paa Tjenestens Lærn, idet det spores i hans Tilfredshed.

Dette saa velgjørende Princip har Staten imidlertid ikke vedblivende fulgt for hele Postvæsenets Omraade, idet nemlig dets Underklasse er bleven berøvet den Afgangret til Pension, som Loven af 27de Januar 1852 hjemlede et begrændset Antal, omendstjøndt der til Udførelsen af Underklassens Gjerning ligesaa vel behøves punktlig, ædruelige og i enhver Henseende fuldtind paalidelige Mænd.

Da vi nære den tryggeste Overbevisning om, at Deres Excellence føler varmt og inderligt for Postvæsenets underordnede Funktionærer, og gjerne saae, at Enhver af dem, der hver for sig udgjør et virksomt Led af den store Postkæde, ogsaa maatte blive i Stand til at vide sig i sin Alderdom, efter Forholdene, saa nogenlunde beffærmet — om end maaste i en nogen anden Form end den tidligere brugte — og da den sidste af det Antal Bude, som ovennævnte Lov hjemlede Afgang til at erholde Pension, nu har faaet denne, saa have vi underdanigst tilladt os at tro, at det beleilige Tidspunkt, for at fremdrage denne for os saa vigtige Sag, maatte være kommet.

Underdanigst vove vi derfor herved at bede Deres Excellence om velwilligen at foranstalte, at et Lovforslag til Ordningen af denne Sag maatte blive udarbejdet og forelagt Rigsdagen — dets Skjæbne blive end som den vil — vi nære imidlertid tillidsfuldt det Haab, at et heldigt Resultat — særlig ved Deres Excellences betydningsfulde Støtte — vil kunne opnaas.

Kjøbenhavn, den 13de November 1885.

Underdanigst

Chr. Jensen.

N. Rosenberg.

N. Mortensen.

L. Riisfen.

S. Peterfen.

I denne Audients udtalte Hans Excellence blandt Andet sin fulde Tilslutning betræffende vort Onske om Alderdomsstøtte, men ansaa det for tvivlsomt, om Staten vilde overtage hele Byrden, eftersom Bestemmelsen herom nu en Gang var gaaet ud af vedkommende Lov; derimod vilde han af al Magt støtte Sagen, naar vi selv vilde bidrage med visse Procent af vor Lønning, thi Hans Excellence ansaa Staten for ligefrem at være forpligtet til ogsaa at yde os en passende Hjælp, naar vi, efter et velkjendt Næremaal være blevne ude af Stand til længere at udføre vor Gjerning, der baade var anstrængende og ansvarssfuld, og som gjennemgaaende blev udført meget tilfredsstillende.